

Yargıtay 11. HD E.2026/787 K.2026/1942 (13.04.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Hukuk Dairesi 2026/787 E. , 2026/1942 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Tüketici Mahkemesi

SAYISI :2023/562 Esas, 2025/380 Karar

HÜKÜM :Kısmen kabul

İlk Derece Mahkemesince bozmaya uyularak verilen karar taraf vekilleri tarafından temyiz edilmekle; temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçelerinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

KARAR

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; davalıya ait Konya şubesinde hesabı bulunan müvekkilini bankadan arayan kişinin, şüpheli işlemler nedeni ile kredi kartlarına acilen bloke konulması gerektiğini söyleyerek kredi kartı şifresini istediğini, müvekkilinin şifresini vermemesi üzerine başka bir sisteme aktarıldığında internet bankacılığı şifresini tuşladığını, böylelikle davacının banka bilgilerine ulaşan meçhul kişinin müvekkiline ait banka hesabından para aktarımları yaptığını, bunun bankanın güvenlik açısından kaynaklandığını, davacıya herhangi bir kısa mesaj veya onay kodunun gönderilmediğini, müvekkilinin davalı bankaya bu durumu bildirmesine rağmen sorunun çözülmediğini ileri sürerek fazlaya dair hakları saklı kalmak kaydıyla şimdilik 20.000,00 TL'nin 09.10.2017 tarihinden itibaren mevduata uygulanan en yüksek faiz ile birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiş, ıslah dilekçesi ile talebini toplamda 92.270,00 TL'ye yükseltmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesince bozma ilamına uyularak yapılan yargılama neticesinde, davacıya ait hesaplardan ilk iki EFT işlemi için bilgilendirme yapıldığı, vadeli hesap kapatılması yönünden de uyarıda bulunulduğu, işlemlerin mobil bankacılık üzerinden cep imza uygulanmak sureti ile gerçekleştirildiği ve bunlar yönünden şifre ve parola gönderimi yapılmadığı, ancak internet ve mobil bankacılığa girişte davacıya şifre gönderimi yapıldığı, davacının bu şifreleri kendisini arayan kişiler ile paylaştığı, buna göre davacının hesabına 3. kişilerce erişim sağlanması, mobil bankacılık sistemi üzerinden gerçekleşen işlemlere cep imza onayı vermek suretiyle kişisel bilgilerini koruyamaması ve banka bilgilendirmesine rağmen davacının bankayı aramaması dolayısıyla zararın doğmasında kusurunun bulunduğu, diğer taraftan mobil bankacılık veya internet bankacılığının oluşturulması, yönetilmesi ve denetiminin davalıya ait olduğu da dikkate alındığında, davacıya ait olmayan cep telefonundan mobil bankacılığa giriş yapılarak farklı bir bölgeye ait IP ile işlem gerçekleştirildiği halde banka tarafından cihaz eşleştirmesi yapılmaması nedeni ile bankanın da kusur ve sorumluluğunun olduğu, bilirkişi raporunda davacının zararının 92.270,00 TL olduğu belirlenmiş olmakla tarafların eşit oranda kusurlu oldukları kabul edilmek suretiyle davalı bankanın 46.135,00 TL bedelden sorumluluğunun bulunduğu gerekçesi ile davanın kısmen kabulüne, fazlaya ilişkin talebin reddine karar verilmiş,

hüküm, taraf vekillerince temyiz edilmiştir.

IV. TEMYİZ

A. Dava ve Hukuki Nitelendirme

Dava, bankanın sorumluluğuna dayalı tazminat istemine ilişkindir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

1. Dosyadaki yazılara, İlk Derece Mahkemesince 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 373/4 hükmü uyarınca uyulan bozma kararı gereğince hüküm verilmiş olmasına ve delillerin takdirinde bir isabetsizlik bulunmamasına göre davacı vekilinin tüm, davalı vekilinin aşağıdaki bendin kapsamı dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2.Dava, mevduat hesabındaki paranın davacının bilgisi ve izni dışında internet yoluyla yapılan işlemler sonucu çekilmesi sureti ile uğranılan zararın tazmini istemine ilişkin olup, uyuşmazlık, aynı olaya ilişkin olarak davacının şikayeti üzerine başlatılan ceza yargılamasında davacının zararını gidermeye yönelik dava dışı sanıklar tarafından yapılan ödemelerin mahsubunun gerekip gerekmediği noktasında toplanmaktadır.

Bilindiği üzere bir güven kurumu olarak faaliyet gösteren bankalar, kendilerine yatırılan paraları mudilere istendiğinde veya belli bir vadede aynı veya misli olarak iade etmekle yükümlü olup, sözleşmenin kurulması esnasında ve sonrasında müşteriyi bilgilendirmek, gerekli tedbirleri alma konusunda düzenli uyarılarda bulunmak, saldırılara karşı gerekli yazılımları müşteriye bildirmek (veya sağlamak), kendi sistemini azami ölçüde korumak ve çalışır halde bulundurmak gibi görevleri yanında gerçekleştirilen işlemlerin şüphe uyandırdığına kanaat getirmesi halinde müşteriyle irtibata geçmesi ve teyit alması gibi objektif özen yükümlülükleri de bulunmaktadır. Bu açıdan bakıldığında mudinin rızası dışında üçüncü kişiler tarafından çekilen para nedeni ile bankanın, mudinin kusurunun hiç bulunmaması durumunda zararının tamamına, müterafik kusurunun bulunması halinde ise kusur oranı doğrultusunda zararın bir kısmına katlanma yükümlülüğü ortaya çıkmaktadır. Hal böyle olunca, dava dışı kişilerin hileli davranışı ortaya çıkıncaya kadar hesap sahibi parasına kavuşamadığında bir zarar doğmakta ise de bu sonuç itibarıyla bankanın güvencesi nedeniyle giderilmekte, nihai zarar bankanın üzerinde kalmaktadır. Bunun sonucu olarak mağdurun uğradığı zararın giderilmesine yönelik olarak etkin pişmanlık başlığı altında düzenlenen 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun (5237 sayılı TCK) 168. maddesi gereğince ceza davasında mudi olan mağdura ödenen miktarın, hukuk davasında ağırlaştırılmış sorumluluk ve objektif özen yükümlülüğü gereğince zarara katlanmak zorunda olan banka aleyhine hükmedilecek nihai tazminattan mahsup edilmesi gerekmektedir. Aksinin kabulü hesap sahibinin mükerrer tahsiline yol açarak sebepsiz zenginleşmesini sağlayacaktır.

Bu açıklamalar ışığında somut olaya dönüldüğünde; aynı olaya ilişkin olarak davacının şikayeti üzerine açılan Konya 8. Ağır Ceza Mahkemesinin 2022/122 E. sayılı dosyasında bir kısım sanıkların 5237 sayılı TCK'nın 168. maddesi gereğince mağdurun zararını giderdiklerine dair banka dekontları ibraz ettikleri, işbu davanın 03.07.2025 tarihli celsesinde de davalı vekilinin yapılan ödemelerin tespitini talep ettiği de dikkate alınarak, ceza yargılamasında davacıya yapılan ödemelere ilişkin dekontlardaki miktarlar tespit edildikten sonra hesaplanan tazminattan mahsubu ile oluşacak sonuca göre karar verilmesi gerekirken eksik inceleme ile hüküm kurulması doğru görülmemiş olup, hükmün davalı yararına bozulmasını gerekmiştir.

V. SONUÇ: Yukarıda (1) numaralı bentte açıklanan nedenlerle davacı vekilinin tüm, davalı vekilinin diğer temyiz itirazlarının REDDİNE, (2) numaralı bent uyarınca davalı vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile İlk Derece Mahkemesince verilen kararın BOZULMASINA, dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine

gönderilmesine, peşin alınan temyiz karar harcının istek halinde davalıya iadesine, 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'un 73/2 hükmü gereğince Tüketici Mahkemelerinde tüketici tarafından açılan davalar harçtan muaf olduğundan, davacıdan alınan temyiz başvuru harcı ile temyiz ilam harcının istek halinde davacıya iadesine, 13.04.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.